

Az innovációs járulék legfontosabb szabályai 2017.

Az innovációs járulék szabályait a *tudományos kutatásról, fejlesztésről és az innovációról szóló 2014. évi LXXVI. törvény [Inno. tv.]* tartalmazza, amely 2015. január 1-jétől hatályos.

1. Az innovációs járulék fizetésére kötelezettek köre

Az Inno. tv. 15. § (1) bekezdése szerint az innovációs járulék megfizetésére – meghatározott kivételekkel – a *számvitelről szóló 2000. évi C. törvény [Szt.]* hatálya alá tartozó belföldi székhelyű gazdasági társaságok kötelezettek. Megjegyezzük, hogy azon adózók is az Szt. hatálya alá tartoznak – így innovációs járulékfizetési kötelezettségük is fennállhat –, amelyek az Szt. 9/A. § (1)-(2) bekezdése alapján éves beszámolójukat az IFRS-ek szerint állítják össze. A gazdasági társaságok körbe a közkereseti társaság, a betéti társaság, a korlátolt felelősségű társaság, a részvénytársaság tartozik a *Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény [Ptk.]* 3:89. §-a szerint.

Az Inno. tv. idézett rendelkezéséből következően nem kötelezett innovációs járulékfizetésre a külföldi székhelyű gazdálkodó, az egyéni vállalkozó, a polgári jogi társaság, az építőközösség, a külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi kereskedelmi képviselője, továbbá az *egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény [Eva tv.]* szerinti bevételi nyilvántartást vezető közkereseti társaság, betéti társaság, illetve a kisadózó vállalkozások tételes adójának alanyai sem. Szintén nem kötelezett innovációs járulék fizetésére azon gazdálkodó, amely az Szt. alanya, de nem minősül gazdasági társaságnak. Ilyen például a külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe, az egyéni cég, a szövetkezet, a lakásszövetkezet, a társasház, az erdőbirtokossági társulat, az ügyvédi iroda, az MRP szervezet, az egyházi jogi személy, az alapítvány, az egyesület, a költségvetési intézmény.

Az Inno. tv. 15. § (2) bekezdése további kivételeket nevesít, így az előzőekben felsorolt szervezeteken kívül mentes az innovációs járulékfizetési kötelezettség alól:

- a) a *kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. XXXIV. törvény [Kkv. tv.]* 3. § (2) és (3) bekezdése szerint mikro- vagy kisvállalkozásnak minősülő gazdasági társaság,
- b) a Magyar Nemzeti Bank,
- c) a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.,
- d) a büntetés-végrehajtásért felelős miniszter felügyelete alá tartozó, a fogvatartottak kötelező foglalkoztatására létrehozott gazdasági társaság,
- e) a cégbejegyzés évében a jogelőd nélkül alapított gazdasági társaság és annak előtársasága,
- f) a közhasznú nonprofit gazdasági társaság,
- g) a járulékfizetésre kötelezett, de felszámolási vagy kényszertörlési eljárás alatt álló gazdasági társaság.

Az Inno. tv. 15. § (3) bekezdése rögzíti, hogy az (1) és (2) bekezdés alkalmazásánál az üzleti év első napján fennálló állapot az irányadó.

1.1. Mikro- és kisvállalkozások mentessége

A gazdasági társaságok innovációs járulék szempontjából történő besorolásakor kizárólag a Kkv tv. 3. § (2)-(3) bekezdésében foglalt mutatószámokat kell figyelembe venni. Ez azt

jelenti, hogy a vállalkozások méret szerinti besorolását kizárólag az alábbi pénzügyi mutatószámok alapulvételével kell elvégezni.

A KKV kategórián belül mikrovállalkozásnak minősül az a vállalkozás, amelynek

- összes foglalkoztatotti létszáma 10 főnél kevesebb, és
- éves nettó árbevétele vagy mérlegfőösszege legfeljebb 2 millió eurónak megfelelő forintösszeg [Kkv tv. 3. § (3) bekezdés].

KKV kategórián belül kisvállalkozásnak minősül az a vállalkozás, amelynek

- összes foglalkoztatotti létszáma 50 főnél kevesebb, és
- éves nettó árbevétele vagy mérlegfőösszege legfeljebb 10 millió eurónak megfelelő forintösszeg [Kkv tv. 3. § (2) bekezdés].

Ahhoz, hogy egy gazdasági társaság a Kkv. tv. rendelkezései alapján mikro-, vagy kisvállalkozásnak minősüljön, a foglalkoztatottak létszámára vonatkozó feltételnek minden esetben teljesülnie kell, míg az éves nettó árbevételre, illetve a mérlegfőösszegre előírt vagylagos kritériumok közül elegendő az egyik teljesülése.

A fentiek értelmében a Kkv. tv. egyéb rendelkezései, így különösen a kapcsolódó és partnervállalkozásokra vonatkozó előírások [Kkv. tv. 4. § (3)-(5) bekezdés], az ún. „kétéves szabály” [Kkv. tv. 5. § (3) bekezdés], illetve az állami/önkormányzati tulajdonra vonatkozó szabályok [Kkv. tv. 3. § (4) bekezdés] nem vizsgálандók az innovációs járulék szempontjából történő besoroláskor.

1.2. Felszámolási vagy kényszertörlési eljárás alatt álló gazdasági társaság mentesülése

Az Inno. tv. 15. § (2) bekezdés g) pontja értelmében mentes az innovációs járulékfizetési kötelezettség alól az egyébként járulékfizetésre kötelezett gazdasági társaság, ha felszámolási vagy kényszertörlési eljárás alatt áll. E rendelkezések alapján az a közép-, illetve nagyvállalkozás, amely felszámolási vagy kényszertörlési eljárás alá kerül, nem köteles innovációs járulékot fizetni az említett eljárások megindulását követő üzleti év első napjától.

Ha *például* 2017. szeptember 25-én elrendelik egy naptári éves adózóként működő, középvállalkozásnak minősülő korlátolt felelősségű társaság felszámolását, akkor a társaságnak a 2017. január 1-jével kezdődő üzleti éve az Szt. 11. § (10) bekezdése alapján 2017. szeptember 24-én lezárul; ebben az üzleti évben még fennáll a társaság innovációs járulékfizetési kötelezettsége. A 2017. szeptember 25-étől a felszámolási eljárás időszakának végéig tartó időszakban – amely az Szt. 11. § (11) bekezdése alapján egy üzleti évnek minősül – a társaságot nem terheli járulékfizetési kötelezettség.

Az egyébként járulékfizetésre kötelezett, de végelszámolási eljárás alá került belföldi gazdasági társaságot nem mentesíti a fizetési kötelezettség alól.

2. Az innovációs járulék alapja, mértéke

A járulék alapja a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény [Htv.] 39. § (1) bekezdése szerint meghatározott adóalap, csökkentve a Htv. szerint kimutatott, külföldi telephelyre jutó iparüzési adóalap-rész összegével [Inno. tv. 16. § (1) bekezdés].

A Htv. 39. § (1) bekezdése szerint az állandó jelleggel végzett iparüzési tevékenység esetén – a (6) bekezdésben foglaltakra is figyelemmel – az adó alapja a nettó árbevétel, csökkentve

- a) az eladott áruk beszerzési értéke és a közvetített szolgáltatások értéke, együttes – a (4)-(8) bekezdésben meghatározottak szerint számított – összegével,
- b) az alvállalkozói teljesítések értékével,
- c) az anyagköltséggel,
- d) az alap kutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés adóévben elszámolt közvetlen költségével.

A Htv. szerinti *nettó árbevétel* fogalma nem azonos az Szt. szerint meghatározott *értékesítés nettó árbevételével*. A Htv. önálló fogalom-meghatározást alkalmaz, e rendelkezés szerint a nettó árbevétel összege úgy számolható ki, hogy az Szt. szerinti értékesítés nettó árbevételét csökkenteni kell a jogdíjjal [Htv. 52. § 51. pont], továbbá – bizonyos feltételek fennállása esetén – az adóhatósággal elszámolt jövedéki adó, regisztrációs adó, energiaadó, az alkoholos ital utáni népegészségügyi termékadó összegével, valamint a külön jogszabály szerinti felszolgálati díj árbevételeként elszámolt összeggel [Htv. 52. § 22. pont a) alpont]. A biztosítók, a befektetési vállalkozások, a hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások tekintetében az értékesítés nettó árbevételének meghatározására speciális szabályokat írnak elő a Htv. 52. § 22. pont b)-h) alpontjai.

Az eladott áruk beszerzési értékét az Szt. rendelkezéseinek megfelelően kell megállapítani [Htv. 52. § 36. pont]. A nettó árbevétel annak nagyságától függően, sávosan csökkenthető az eladott áruk beszerzési értékével, illetve a közvetített szolgáltatások együttes értékével.

A nettó árbevétel

- 500 millió forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összege,
- 500 millió forintot meghaladó, de 20 milliárd forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 85%-a,
- 20 milliárd forintot meghaladó, de 80 milliárd forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 75%-a,
- 80 milliárd forintot meghaladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 70%-a vonható le [Htv. 39. § (4) bekezdés].

A Htv. előírása szerint a sávba jutó nettó árbevétel csökkentő összeg az összes nettó árbevétel csökkentő összegnek és az adott sávba jutó nettó árbevétel összes nettó árbevételben képviselt arányának szorzata. Mindez azt jelenti, hogy első lépésben meg kell határozni, hogy az adott sávba jutó nettó árbevétel mekkora arányt képvisel az összes nettó árbevételben, majd pedig ezt az arányszámot meg kell szorozni a nettó árbevétel csökkentő összes eladott áruk beszerzési értékével és a közvetített szolgáltatások értékével.

Ha *például* a nettó árbevétel 1.400 MFt, az eladott áruk beszerzési értéke és a közvetített szolgáltatások együttes értéke 800 MFt, akkor a sávcsökkentő tételt az alábbiak szerinti kell meghatározni.

Az adott sávba eső nettó árbevétel	Az adott sávra jutó csökkentő tétel
1. sáv: 500 MFt	$800 \times (500 / 1.400) = 285,71 \text{ MFt}$
2. sáv: 900 MFt	$800 \times (900 / 1.400) = 514,28 \text{ MFt}$

Az értékek kiszámítását követően azt kell megvizsgálni, hogy az egyes sávokra jutó csökkentő tételek nem haladják-e meg a sávokra jutó maximum értéket.

1. sávra eső maximális nettó árbevétel: nincs korlátozás;

2. sávra eső maximum az e sávba jutó nettó árbevétel 85%-a, amely a konkrét esetben $900 \text{ MFt} \times 0,85 = 765 \text{ MFt}$. Ez azt jelenti, hogy második sávban is a teljes csökkentő tételt figyelembe lehet venni.

Az adózó által figyelembe vehető csökkentő tétel mindösszesen: $285,71 \text{ MFt} + 514,28 \text{ MFt} = 799,99 \text{ MFt}$.

A fentiekől eltérően az adóalap megállapításánál azon áruk, anyagok, szolgáltatások értékesítésével összefüggésben elszámolt eladott áruk beszerzési értékének és közvetített szolgáltatások értékének teljes összege csökkenti a nettó árbevétel összegét, amely áruk, anyagok, szolgáltatások értékesítése után az adóalany az Szt. szerinti exportértékesítés nettó árbevételét vagy a közfinanszírozásban részesülő gyógyszerek, mint áruk értékesítése után belföldi értékesítés nettó árbevételét számol el. Az elszámolóházi tevékenységet végző szervezetnél, az általa – a földgázpiaci és villamosenergia piaci ügyletek elszámolása érdekében – vásárolt és továbbértékesített, a számvitelről szóló törvény szerinti eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt földgáz és villamosenergia beszerzési értéke teljes összege csökkenti a nettó árbevétel összegét [Htv. 39. § (7) bekezdés].

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény [Tao. tv.] szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősülő adóalanyok az adóalapjukat az adóalany kapcsolt vállalkozások összes nettó árbevétele és összes nettó árbevétel-csökkentő ráfordítása pozitív előjelű különbözeteként állapítják meg, azzal, hogy az egyes adóalanyok adóalapja ezen különbözetnek és az adóalany nettó árbevételének a kapcsolt vállalkozások összes nettó árbevételében képviselt arányának szorzata. E rendelkezést csak azon adóalanyoknak kell alkalmaznia, amely esetében az eladott áruk beszerzési értékének és a közvetített szolgáltatás értékének együttes összege az adóalany nettó árbevételének 50%-át meghaladja, kizárólag az ezen feltételeknek megfelelő kapcsolt vállalkozásai vonatkozásában [Htv. 39. § (6) bekezdés]. A szabályozás lehetőséget ad az időarányosításra, ha ugyanis a kapcsolt vállalkozási viszony nem áll fenn az adóév egészében, a (6) bekezdés alkalmazása során csak a kapcsolt vállalkozási viszony fennállásának időtartamára jutó – napi időarányosítással számított – nettó árbevételt és nettó árbevétel-csökkentő költségeket, ráfordításokat kell figyelembe venni [Htv. 39. § (9) bekezdés]. A Htv. 2017. január 1-jétől hatályos módosítása értelmében a kapcsolt vállalkozásokra vonatkozó e bekezdésben említett speciális szabályokat kizárólag akkor kell alkalmazni, ha a kapcsolt vállalkozási viszony 2016. október 1-jét követően, szétválással jött létre [Htv. 39. § (10) bekezdés]. Amennyiben a Tao. tv. 4. § 23. pontja szerinti kapcsolt vállalkozási viszony az említett időpontot megelőzően, vagy pedig nem szétválás útján (például: cégfelvásárlással) jött létre, akkor az adóalap-megállapításra vonatkozó, a Htv. 39. § (6) és (9) bekezdésében foglalt speciális szabályok nem irányadók.

Az innovációs járulék alapjának meghatározása szempontjából *alvállalkozói teljesítések* értékének a Htv. 52. § 32. pontja szerint az adóalany által továbbadott (számlázott) olyan alvállalkozói teljesítés értéke minősül, amelynek végzése során az adóalany mind megrendelőjével, mind alvállalkozójával a Ptk. szerinti – írásban kötött – vállalkozási szerződéses kapcsolatban áll.

Az *anyagköltség fogalmára* – az eladott áruk beszerzési értékéhez hasonlóan – az Szt. fogalmait [78. § (2) bekezdés] kell alkalmazni, azzal, hogy a Htv. 52.§ 37. pontjában foglalt

meghatározás szerint az egyszeres könyvvitelt, valamint - a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó - pénzforgalmi nyilvántartást vezető vállalkozók esetében a tárgyévi anyagbeszerzésre fordított kiadás és a kifizetett anyagkészlet leltár szerinti záró értéke közötti különbözetnek, a kifizetett anyagkészlet leltár szerinti nyitó értékével növelt összege tekinthető anyagköltségnek. Az anyagköltséget csökkenti a saját vállalkozásban végzett beruházáshoz felhasznált anyagok bekerülési (beszerzési) értéke, továbbá az az érték, amellyel az adóalany az eladott áruk beszerzési értékeként, alvállalkozói teljesítés értékeként, közvetített szolgáltatások értékeként a nettó árbevételét csökkentette.

Az alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés közvetlen költsége – a Htv. 52. § 25. pontjában szereplő fogalom-meghatározás 2017. január 1-jétől hatályos rendelkezése szerint – a Tao. tv. 7. § (1) bekezdés t) pontja szerint az adózás előtti eredményt csökkentő összeg, azzal, hogy a helyi iparüzési adóalap megállapítása során a felmerült költséget csak egyszer lehet figyelembe venni.

Az éves beszámolójukat az IFRS-ek szerint elkészítő adózók a helyi iparüzési adójuk alapját (az innovációs járulékkuk alapját) a Htv. 40/B-40/M. §-ában meghatározott sajátos rendelkezések figyelembevételével állapítják meg. Így *például* esetükben nettó árbevételként nem a Htv. 52. § 22. pontjában foglaltakat, hanem a Htv. 40/C-40/E. §-ában foglaltakat kell irányadónak tekinteni.

A helyi iparüzési adó alapjával azonos innovációs járulékalap kiszámítása során a fenti tételek alapján meghatározott Htv. szerinti adóalapot kell módosítani – felmerülése esetén – a külföldi telephelyre jutó iparüzési adóalap-rész összegével, amelynek a meghatározási módját a Htv. 52. § 61. pontjában, illetve a Htv. mellékletei tartalmazzák.

Az innovációs járulék mértéke a vetítési alap (adóalap) 0,3 százaléka [Inno. tv. 16. § (2) bekezdés].

3. Az innovációs járulék megállapítása, bevallása és megfizetése

3.1. Az innovációs járulék fizetésére nem első ízben kötelezett adózókra vonatkozó szabályok

A járulékfizetésre kötelezett gazdasági társaság járulékfizetését előlegfizetéses rendszerben teljesíti. Az előleget háromhavonként kell fizetni a harmadik hónapot követő hó 20. napjáig. Az adóév utolsó előlegfizetési időszakára vonatkozó járulékelőleget a járulékfizetésre kötelezett az előleg-kiegészítéssel egyidejűleg köteles teljesíteni [Inno. tv. § (4) bekezdés]. Általános esetben tehát az előlegfizetés ütemezése a következő: július 20., október 20., december 20., április 20.

A járulékelőleg negyedéves összege az éves járulékelőleg egynegyede. A járulékelőleg

- az adóévet megelőző adóév fizetendő járulékanak összege, ha az adóévet megelőző adóév időtartama 12 hónap volt,
- az előzőtől eltérő esetben az adóévet megelőző adóév fizetendő járulékanak a működés naptári napjai alapján 12 hónapra számított összege [Inno. tv. § (6) bekezdés].

A kötelezettet az előlegfizetés mellett előleg-bevallási kötelezettség is terheli, amelyet a járulékbevallással egyidejűleg, annak esedékességét követő második naptári hónap első

napijával kezdődő 12 hónapos időszakra kell teljesíteni, az előlegfizetési időszakokra eső egyenlő részletek feltüntetésével [Inno. tv. 16. § (5) bekezdés].

Nem kell járulékelőleget bevallania a járulékfizetésre kötelezettnek megszűnésekor, továbbá, ha járulékbevallást a cégbejegyzési eljárás befejezése miatt ad be [Inno. tv. 16. § (8) bekezdése].

Minden innovációs járulékfizetésre kötelezett gazdasági társaságot feltöltési kötelezettség terhel [Inno. tv. 16. § (10) bekezdése], azaz az adóévben megfizetett járulékelőleget az adóévi várható fizetendő járulék összegére ki kell egészíteni. Az előleg-kiegészítést az adóév utolsó hónapjának 20. napjáig kell bevallani, illetve ezzel egyidejűleg kell eleget tenni a fizetési kötelezettségének is. A feltöltési kötelezettség bevallására 2017-ben a 1701 jelű bevallás szolgál.

Az Inno. tv. 16. § (3) bekezdése alapján járulékfizetésre kötelezett gazdasági társaság a járulék éves összegét maga állapítja meg és vallja be az állami adóhatósághoz az adóévet követő adóév ötödik hónapja utolsó napjáig (általános esetben május 31-ig).

Az elszámolás szintén az üzleti év elteltével történik, azaz a járulékelőleg, a járulékelőleg-kiegészítés és a ténylegesen fizetendő járulék különbözetét az adóévet követő adóév ötödik hónapjának utolsó napjáig kell bevallani és befizetni, illetve a többletbefizetést ettől az időponttól lehet visszaigényelni az állami adóhatóságtól.

Az innovációs járulék, illetve a nem első ízben az Inno. tv. hatálya alá kerülő adózók járulékelőleg bevallására a társasági adóalanyok esetében '29 és '29EUD jelű bevallás, az eva-alanyok esetében a '43 jelű bevallás, a kisvállalati adóalanyok esetében a 'KIVA jelű bevallás szolgál.

Például egy naptári éves gazdasági társaságnak, amely a társasági adó alanya, a 2016. évi innovációs járulékkötelezettsége 1.600 eFt, a társaság 2017. május 31-ig nyújtja be a 2016. évről szóló elszámolását a 1629 jelű bevalláson. Ebben a bevallásban járulék előleget vall be a 2017. július 1-jétől 2018. június 30-ig terjedő időszakra. A háromhavonként fizetendő járulékelőleg mértéke a 2016-os járulékkötelezettség egynegyede, azaz 400 eFt, az egyes előlegek fizetésének időpontjai pedig a következők: 2017. július 20., 2017. október 20., 2017. december 20., 2018. április 20. Az adózó 2017. december 20-ig a 1701 jelű nyomtatványon vallja be járulékelőleg-kiegészítés összegét, amelyet – annak felmerülése esetén – az esedékes járulékelőleg (400 eFt) felül meg kell fizetni.

A 2017. évről szóló 1729 jelű bevallást a gazdasági társaság 2018. május 31-ig nyújtja be, ezen időpontig kell teljesíteni a 2017-es járulékelőleg, a járulékelőleg-kiegészítés és a ténylegesen fizetendő járulék különbözetét is.

3.2. Az innovációs járulék bevallása átalakulás, egyesülés, szétválás esetén

Átalakulás, egyesülés és szétválás esetén a jogutód az átalakulás, egyesülés, szétválás napjától számított 30 napon belül köteles a jogelőd által bevallott járulékelőlegből számított (az átalakulás formájától függően azzal egyező, összesített, megosztott) járulékelőleget bevallani, és ennek alapján köteles a bevallás esedékességének napjától az adóévet követő hatodik hónap utolsó napjáig járulékelőleget fizetni. Kiválás esetén a fennmaradó gazdasági társaság e rendelkezés alkalmazásában jogutódnak is minősül [Inno. tv. 16. § (7) bekezdés].

Az innovációs járulékelőlegről a jogutódnak akkor keletkezik bevallási kötelezettsége, ha az üzleti év első napján – vagyis az átalakulás napját követő napon – járulékfizetésre kötelezett, figyelemmel a jogelőd(ök) járulékelőleg-kötelezettségére. Ha a jogelőd(ök) nem vallott(ak) be járulékelőleget, úgy a jogutódnak akkor sincs előleg bevallási kötelezettsége, ha egyébként járulékfizetésre kötelezett.

Az átalakulással létrejött jogutód a járulékelőleg bevallási kötelezettségét 2016-ban a 16251 jelű nyomtatványon teljesíti.

3.3. Az innovációs járulék fizetésére első ízben kötelezett adózókra vonatkozó bevallási szabályok

Az adóévben első ízben kötelezetté váló adózók (az adóalanyi kör meghatározására figyelemmel ez a cégbejegyzés évét követő évben következik be) az első két előlegfizetési időszakra (az üzleti év első és második negyedéve) vonatkozóan járulékelőleget vallanak be és fizetnek meg. A járulékelőleg mértéke a járulék várható éves összegének időarányos része. Az adóév ötödik hónapjának utolsó napjáig pedig az adózók megállapítják a járulékelőleg összegét és bevallják azt. A járulékelőleget ekkor az adóévet megelőző adóév adatai alapján kell megállapítani [Inno. tv. 16. § (9) bekezdés]. Az üzleti évben első ízben kötelezetté váló adózók járulékelőleg bevallására 2017-ben a 1749 jelű bevallás szolgál.

Ha *például* a naptári éves adózó 2017. január 1-jével kerül a törvény hatálya alá, úgy be kell nyújtania a 1749-es jelű bevallást először 2017. április 20-ig, másodszer 2017. július 20-ig. Az adózó mindkét esetben a 1749-es jelű bevallás 01-es lapján járulékelőleget vall be (és fizet meg), amelynek mértéke a járulék várható éves összegének időarányos része. 2017. június 1-éig az adózónak újfent be kell nyújtania a 1749-es jelű bevallást, e bevallásban az adózó a 02-es lap kitöltésével járulékelőleget vall be a 2017. július 1-jétől 2018. június 30-ig terjedő időszak vonatkozásában. Ezt követően az adózó már az általános szabályok szerint fogja teljesíteni a járulék(előleg) bevallási kötelezettségeit.

4. Az innovációs járulékra vonatkozó további szabályok

A naptári évtől eltérő üzleti évet választó járulékfizetésre kötelezett az üzleti év első napján hatályos jogszabályok szerint állapítja meg, vallja be, teljesíti járulékfizetési kötelezettségét és fizet előleget [Inno. tv. 16. § (13) bekezdés].

A járulékfizetésre kötelezett bevallási, befizetési és elszámolási kötelezettségének a törvény által nem szabályozott kérdéseiben, valamint a kötelezettség teljesítésének ellenőrzése tekintetében az Art. rendelkezéseit kell alkalmazni [Inno. tv. 16. § (12) bekezdés].

Az innovációs járulék adónem kódja a 184-es, a befizetéseket a 10032000-06056322 számú számlaszámra kell teljesíteni.

Nemzeti Adó- és Vámhivatal